

РЕШЕНИЕ

№ 5669

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4602** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. А. Ю., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение № 2153-21-193/28.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 21221488714 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Жалбоподателят счита атакувания административен акт за незаконосъобразен и необоснован. Според изложеното в жалбата, при преизчисляване на пенсията му, неправилно не са включени увеличението за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., с което са нарушени разпоредбите на §7е от ПЗР на КСО. Посочва, че решението е издадено в нарушение на чл.117, ал.3 от КСО, тъй като директорът на ТП на НОИ се е произнесъл на 28.04.2022 г., което представлява неправомерно забавяне с почти три месеца. Моли оспореният акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата на отправените в нея основание. Излага съображения в писмени бележки

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк.М., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи следното:

Със заявление № 2113-21-3262/04.05.2016 г. Н. А. Ю. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С разпореждане № [ЕГН]/2 от 12.05.2016 г. на ръководител на ПО, на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1 и ал.2 от КСО в минимален размер. С Разпореждане № [ЕГН]/5 от 04.07.2016 г., отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена съгласно чл.99, ал.1, т.6 от КСО. На основание чл.99, ал.3 от КСО, с Разпореждане №[ЕГН]/2 от 05.08.2016 г. е отменено предходното Разпореждане № [ЕГН]/5 от 04.07.2016 г. и е определена в размер 660,06 лв., изчислена при зачетен осигурителен стаж 39 години, 06 месеца и 04 дни от трета категория труд и индивидуален коефициент (ИК) 2,061.

След отпускането ѝ пенсията е преизчислявана и осъвременявана съгласно действащите през годините законови разпоредби.

С Разпореждане № 21214906314/01.07.2021 г. пенсията е осъвременена от 01.07.2021 г. на основание чл. 100 от КСО в размер 830,76 лв.

С Разпореждане № 21221488714/01.01.2022 г., личната пенсия за ОСВ на Н. Ю. е преизчислена на основание § 7е, ал.1 и 2 от 113Р на КСО считано от 25.12.2021 г. в размер на 907,65 лв.

Недоволен от издаденото разпореждане, на 04.01.2022 г. Н. Ю. подал жалба с вх.№1023-21-78 по описа на ТО на НОИ-С.-град.

С решение №2153-21-193 от 28.04.2022 г., Директорът на ТП на НОИ-С. град оставил жалбата без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Процесното решение е постановено извън едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО, но доколкото срокът е инструктивен, това не представлява съществено процесуално нарушение. Издадено е от компетентния орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - директорът на ТП на НОИ – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря и на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО, във вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Означен е органът, който го е издал, посочен е адресатът му, отразени са фактическите и правните основания за издаването му, формулирано е ясно и конкретно разпореждане, съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан.

От обстоятелствената част на оспореното решение недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган е възприел като правилни и законосъобразни изводите на издателя на Разпореждане № 21221488714 от 01.01.2022 г. Като е изложил съответни мотиви в тази насока, същият е потвърдил разпореждането.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При издаването на решението не са налице противоречия с материалноправните разпоредби и същото е съобразено с целта на закона. Правните разпоредби, свързани с предпоставките за отпускане и изменение на различните видове пенсии, както и за определяне на техния размер, се съдържат в Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане. Направените от решаващия орган правни изводи са подробно мотивирани и съдът ги кредитира, като съответстващи на събрания доказателствен материал и на законовите разпоредби.

Спорът е относно приложението на материалния закон и се свежда до това дали при преизчисляването на пенсията на жалбоподателя съгласно §7е от ПЗР на КСО, следва да се вземат предвид и увеличението на пенсията за 2017, 2018 и 2019 г.

Правилото, заложено при изчисляването на размера на пенсиите за трудова дейност, съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО е, че размерът на пенсията се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи със съответен процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Към 01.01.2017 г. разпоредбата на чл.70, ал.1 предвижда, че размерът на пенсията се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи със сумата, образувана от: по процент 1,1 на сто за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от процента за месеците осигурителен стаж. След 31 декември 2016 г. процентът за всяка година осигурителен стаж нараства всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на 1,5. Процентът се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

Съгласно чл.100, ал.1 от КСО пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

Съгласно § 53, ал.1 от ПЗР на ЗИДКСО / обн. ДВ, бр. 61 от 2015 г./, от 2017 г. до годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достигне 1,5, пенсиите не се осъвременяват по чл.100. Според ал.2 пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември на годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1, изречение първо достигне 1,5, се преизчисляват ежегодно от 1 юли на всяка календарна година, следваща годината на отпускането на пенсията, със съответния процент по чл. 70, ал. 1, изречение четвърто.

От 01.01.2018 г. е в сила и нова ал.3 в § 53 от ПЗР на ЗИДКСО, според която, когато преизчисленият по реда на ал. 2 размер на пенсията е по-нисък от размера ѝ преди преизчисляването, увеличен с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето, пенсията се определя в по-високия размер.

Към 01.01.2018 г., когато е влязла в сила ал.3 на §53 от ПЗР на ЗИДКСО, разпоредбата на чл.70, ал.1 КСО гласи: „Размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. До 31 декември 2016 г. процентът е със стойност 1,1. След тази дата той нараства от първо число на всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на стойност 1,5. Процентът по изречение първо се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.

Анализът на разпоредбата на § 53 показва, че при предвиденото преизчисляване на

пенсията по реда на ал.2, полученият размер следва да се сравни с размера на пенсията, който би се получил съгласно ал.3, ако преди преизчислението размерът на пенсията се увеличи с процента на нарастването на процента по чл.70, ал.1, изр. първо КСО, който е 3.8 % сто. Следователно, прилага се един от двата способа за повишаване на пенсията – по ал.2 или по ал.3.

Разпоредбата на §53, ал.1 от ПЗР на ЗИДКСО е отменена от 01.01.2019 г./ДВ, бр.102 от 2018 г./, когато са приети §7б и § 7в от ПЗР на КСО.

Според §7б, ал.1 ПЗР на КСО, през 2019 г. пенсиите също не се осъвременяват по чл. 100 КСО. Размерът към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5,7 /ал.2/.

Съгласно §7в, ал.1 ПЗР на КСО, пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Според ал.2, преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 30 юни 2019 г. включително. Ал.3 на §7в предвижда, че когато преизчисленият размер на пенсията по ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер.

Видно от посочените разпоредби, в §7в, ал.1 е предвидено преизчисление на отпуснатите пенсии въз основа на увеличаване тежестта на осигурителния стаж чрез посочения по-висок процент, с който се умножават годините и съответните месеци от осигурителния стаж, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията. В същото време, §7б, ал.2 ПЗР на КСО предвижда за всички отпуснати до края на 2018 г. пенсии увеличаване на размера им към 30 юни 2019 г. с 5,7 %. Ал.3 на §7в обаче изисква да се извърши сравнение между размера на пенсията при преизчислението по реда на §7в, ал.1 и размера, който би се получил при увеличението по §7б, ал.2, като се определи на правоимащото лице пенсия в размер на по-високата от двете суми. Следователно, както и по §53 от ПЗР на ЗИДКСО, така и по §7б и § 7в от ПЗР на КСО, преизчисляването на пенсията чрез повишаване на коефициента на осигурителен стаж не се кумулира с увеличението с 3,8%, респ. 5.7 %, т.е. прилага се единият или другият механизъм в зависимост от това кое по-благоприятно за лицето. Същият принцип е заложен и в спорната разпоредба на §7е, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Съгласно §7е, ал. 1 от ПЗР на КСО, отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест, отпуснати с начална дата до 24 декември 2021 г. /вкл./, се преизчисляват от 25 декември 2021 г. със съответния коефициент по чл. 79, ал. 1. Аналогично на разпоредбата на §7в, ал.2, § 7е, ал. 2 ПЗР на КСО също предвижда, че преизчисляването се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. В ал.3 отново е предвидено преизчислението да се извършва, ако това е по - благоприятно за лицето.

Поради което, не са основателни възраженията на жалбоподателя, че при преизчислението на пенсията му, същата неправилно е осъвременена на основание

§7е, ал.2 от ПЗР на КСО с коефициентите по чл.100 от КСО само за 2020 г. и 2021 г. Видно е, че с приемането на разпоредбата на §7е ПЗР на КСО законодателят отново, подобно на §53, ал.2 и §7в, ал.1, е заложил нарастване на пенсиите чрез единия от двата показателя /осигурителен доход и осигурителен стаж/, въз основа на които се формира размера на пенсията, а именно – чрез нарастване тежестта на осигурителния стаж, при което преизчислението по този ред отново е под условие, че се явява по-благоприятно за лицето. Новото преизчисление идва да замести предходните преизчисления, извършени въз основа на § 53, ал.2 ПЗР на ЗИДКСО § 7в, ал.1 ПЗР на КСО.

Вярно е, че ал.2 на §7е не ограничава осъвременяването, преизчисляването и индексирването на пенсията до това по чл.100 КСО. Правилно обаче органите по пенсионното осигуряване са приели, че визираното в § 53, ал. 3 и §7б, ал.2 ПЗР КСО увеличение със съответните проценти е неприложимо към преизчисления размер на пенсиите по реда на §7е ПЗР на КСО.

Както вече беше казано, в §53, ал. 3 и §7б, ал.2 ПЗР КСО не е предвидено общо увеличение със съответен процент на целия размер на пенсиите, т.е. не се прави всеобща индексация или осъвременяване на пенсиите, а се предоставя алтернатива на заложената формула на преизчисление, така че да се гарантира целеното през годините нарастване на пенсията. Преизчисленията по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО и по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО за 2019 г. не могат да се „насложат“ върху преизчислението по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, тъй като по същество те се заместват от него, а увеличенията по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО и § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО са неприложими, доколкото след преизчислението по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО няма как да е изпълнена хипотезата /съответният размер на пенсията/ на §53, ал.3 и § 7б, ал.2 КСО.

В обобщение, съдът намира, че органите по осигуряването правилно са приложили материалния закон и издаденото разпореждане, както и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ С.-град са законосъобразни.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Ю., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение № 2153-21-193/28.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА Н. А. Ю. да заплати на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: